

OUDEREN HOUDEN HUIZEN BEZET

Het wordt al jaren gezien als deel van de oplossing in de wooncrisis: senioren moeten hun grote woning inruilen voor een kleinere, zodat er plek komt voor jonge gezinnen. Alleen, die doorstroming komt maar niet op gang. Dus wordt geroepen: "ouderen houden huizen bezet."

Economisch geograaf Petra de Jong promoveerde aan de Rijksuniversiteit Groningen half oktober op dit onderwerp. Ze vroeg ouderen naar hun motieven om (niet) te verhuizen.

Steeds vaker wordt geroepen dat ouderen hun huizen 'bezet' houden, legde De Jong uit. "Maar zolang mensen geen lichamelijk ongemak voelen, is de noodzaak om te verhuizen niet groot", zei ze over haar bevindingen. "En ja, hun huis en tuin zijn aan de grote kant, maar mensen zijn gehecht aan de woning. Het is het toneel van dierbare herinneringen."

"Vaak is het huis afbetaald. Los van de kosten is verhuizen ook een hele opgave, dus het wordt zo lang mogelijk uitgesteld," aldus De Jong.

Te gemakkelijk

Petra de Jong slaat de spijker op zijn kop. In discussies over de woningmarkt wordt heel makkelijk gepraat over het 'probleem ouderen, die niet willen

opdonderen'. De manier waarop dit gebeurt, roept weerstand op. Hoezo, moeten zij weg? Wie bepaalt dit? De beleidmakers doen alsof die ouderen alleen even een andere broek of jurk moeten aantrekken. Zo makkelijk is dit niet. Waarom vraagt men miljonairs met kasten van huizen niet te verkassen? Daar kunnen misschien wel vijf gezinnen wonen.

Een huis is méér dan een plek

om te wonen. Daarin zit vaak veel emotie: het is het ouderlijk huis, er liggen veel jeugdherinneringen. Of het is het huis waar de kinderen zijn geboren en groot geworden. Het is het leuke huisje waar ze vroeger voor gevallen zijn. En nu de hypotheek van dit huis, dat ze hebben verbouwd en ingericht voor hun oude dag, is afgelost, wordt hen gevraagd (bevolen, zo klinkt het) te verhuizen.

Wat moeten deze mensen in een bejaardenwoning in de stad? Niks ten nadele van bijvoorbeeld de Hoge Beek (foto) of een

bejaardenwoning in wijk zus, maar dat is hun leven niet. Hun goede burens en vrienden wonen waar ze nu zitten, niet in de stad. Het nieuwe huis is klein. De een zweert bij een 'tiny house' (foto), een ander moet er niet aan denken.

Geduld gevraagd

Mag een senior nog zelf bepalen hoe en waar hij wil wonen? Een professor die altijd met de neus in de boeken heeft gezeten, kunt u niet zijn boekencollectie afnemen, omdat u vindt dat hij best kleiner kan wonen. Iemand, die zijn hele leven heeft getimmerd en gezaagd, kan niet ineens achter de geraniums worden gepoot, omdat het ouderenflatje geen schuur heeft. Zelfs huurders lopen te hoop, als hun huis wordt 'afgepakt', omdat er nieuwbouw moet komen. Terecht. Ook voor hen is dat huis meer dan een oude braadpan. Bovendien wordt dan snel de huur een stuk hoger.

Beleidmakers, projectontwikkelaars, speculanten roepen: de woningmarkt vraagt om oplossingen. Prima: doe wat. Maar niet over de rug van de ouderen. "Laat ouderen zelf vertellen hoe ze willen wonen en wat hun eisen en voorkeuren zijn. Maar pretendeer vooral niet te weten wat ouderen willen," zegt De Jong.